

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-15S/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200209
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Machová, Ph.D.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:4021200209.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

NR-15S/22/2021

NR-15S/22/2021-
IČS:
ECLI:

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D. (spravodajkyne) a členov senátu: JUDr. Lukáša Galla a JUDr. Natálie Stahovcovej, v právnej veci žalobcu: INMAT-REAL s. r. o., so sídlom Stredanská 1221/11, 955 01 Topoľčany, IČO: 50 778 315, zastúpeného: AKNP LEGAL s. r. o., so sídlom Moyzesova 471/1, 958 01 Partizánske, IČO: 57 187 894, proti žalovanému: Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Nitra, so sídlom Novozámocká 3976/67D, 949 05 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2021/007602-002 zo dňa 24.02.2021, takto

rozhodol:

NR-15S/22/2021

NR-15S/22/2021-
IČS:
ECLI:

I. Správny súd rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej stavebnej správy č. OU-NR-OVBP2-2021/007602-002 zo dňa 24.02.2021 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému Regionálnemu úradu pre územné plánovanie a výstavbu Nitra na ďalšie konanie.

II. Žalobcoví súd **p r i z n á v a** voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

NR-15S/22/2021

NR-15S/22/2021-

IČS:
ECLI:

I. Priebeh administratívneho konania a dôvody napadnutého rozhodnutia

1. Na základe výsledkov vykonaného štátneho stavebného dohľadu (uskutočneného dňa 02.07.2020) a prerokovania správneho deliktu vydalo mesto Topoľčany ako stavebný úrad (ďalej len „stavebný úrad“) rozhodnutie č. 2020/Výst.4288-K-003 zo dňa 04.09.2020 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bola žalobcovi uložená podľa §106 ods. 3 písm. a) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v relevantnom znení (ďalej len „stavebný zákon“) pokuta vo výške 25 000 Eur za to, že v čase od februára 2019 stavbu „Polyfunkčný dom MERIDIEM“ na pozemkoch parc. reg. „C“ č. XXX/X, XXXX/X, XXXX/X v kat. území A., na Ul. B. v A. (ďalej len „stavba“):

- uskutočňoval v rozpore s vydaným stavebným povolením č. 2017/Výst.1591-Čť.-005 zo dňa 20.09.2017 (ďalej len „stavebné povolenie“), čím porušil § 48 ods. 1 stavebného zákona,
- uskutočňoval v rozpore s vydaným územným rozhodnutím č. 2016/Výst.661-Čť.-006 zo dňa 07.06.2016 (ďalej len „územné rozhodnutie“), čím porušil § 32 a § 39a stavebného zákona.

Zároveň bolo vo výroku uvedené, že prejednaním správneho deliktu bolo preukázané, že žalobca svojím protiprávnym konaním naplnil skutkovú podstatu § 106 ods. 3 písm. b), § 106 ods. 3 písm. a) a § 106 ods. 4 stavebného zákona, za čo sa mu v zmysle § 106 ods. 3 písm. a), b) a § 106 ods. 4 ukladá pokuta.

2. Stavebný úrad v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia uviedol podrobné závery z vykonaného štátneho stavebného dohľadu, z ktorého vyplynulo, že pri výstavbe boli uskutočnené zmeny. Konštatoval, že kontrolovanú stavbu uskutočňuje žalobca v rozpore s vydaným územným rozhodnutím a stavebným povolením, a to (i) priebežne od 06/2020 uskutočňuje navyše výstavbu VI. nadzemného podlažia, ktoré nebolo súčasťou stavebného povolenia, (ii) na III. nadzemnom podlaží a IV. nadzemnom podlaží uskutočnil posun deliacich priečok, ktoré oddeľovali byty od chodby, čím došlo k zmene veľkosti bytov a vzhľadom k tomu boli upravené aj rozvody inštalácií, čo sa uskutočňuje priebežne od 02/2019, (iii) podľa predloženého geodetického zamerania je vysunutie balkónov nad pozemkami, ktoré neboli súčasťou stavebného povolenia, stavebník ich nemá vo vlastníctve, ani nemá iné právo v zmysle § 139 stavebného zákona a balkóny sú vysunuté nad týmito pozemkami od 0,39 m do 0,68 m, pričom tieto pozemky neboli predmetom stavebného povolenia ani územného rozhodnutia. Uviedol, že žalobca sa nezúčastnil prerokovania tohto deliktu, ale neskôr sa dostavil na stavebný úrad a zaujal stanovisko, že: „Čo sa týka porušenia zákona uvádzam, že stavbu sme realizovali podľa realizačného projektu, kde bolo staticky uvažované s výstavbou VI.NP. Chceli sme požiadať o zmenu stavby pred dokončením, ale nevedeli sme preukázať parkovacie miesta pre nové byty, čo sa nám už podarilo doriešiť. Balkóny, ktoré zasahujú na cudzí majetok, zmluvne máme doriešené s vlastníkom. Doklady k dodatočnému povoleniu stavby pripravujem a predložím úradu.“

3. Stavebný úrad v prvostupňovom rozhodnutí dospel k záveru, že žalobca ako zhotoviteľ stavby vedome uskutočňoval stavbu od samého počiatku v rozpore s vydaným stavebným povolením a územným rozhodnutím s tým, že vybuduje o jedno nadzemné podlažie navyše. Uviedol, že stavebník je organizáciou, ktorá má oprávnenie na uskutočňovanie stavieb a mala by ustanovenia stavebného zákona poznať. Konštatoval, že porušením uvedených ustanovení stavebného zákona (§ 106 ods. 3 písm. b), §106 ods. 3 písm. a), § 106 ods. 4) jednoznačne vyplynulo, že nebolo možné rozhodnúť inak, pričom sankcie za protiprávne konanie podľa § 106 stavebného zákona sa zakladajú na princípe objektívnej zodpovednosti, t. j. netreba dokazovať zavinenie.

4. Ďalej stavebný úrad uviedol, že výška pokuty bola stanovená v cca 15% z celkovej možnej sumy 165 969,59 Eur, vychádzajúc pri určení jej výšky zo závažnosti deliktu, spôsobu jeho spáchania, jeho následkov, z okolností za ktorých bol spáchaný, z miery zavinenia, z pohnútok účastníka konania. Stavebný úrad uviedol, že posúdil všetky okolnosti porušenia zákona v ich vzájomnej súvislosti a zohľadnil, že sa jedná o novostavbu, ktorej náklady sú väčšie ako 1 000 000,- Eur. Určil výšku pokuty, ktorá svojím percentuálnym vyjadrením vo vzťahu k rozsahu príslušnej zákonnej sadzby odzrkadľuje mieru okolností a plní všetky svoje funkcie. Ekonomické hľadisko pokuty bolo posudzované predovšetkým k rozsahu nepovolenej uskutočnenej zmeny stavby, ktorá si vyžadovala rozpočtový náklad stavby prevyšujúci výšku uloženej peňažnej sankcie. Stavebný úrad mal za to, že rozsah a

charakter zmien predpokladal nepovolenú realizáciu stavby od samého počiatku jej realizácie, pričom stavebník ju uskutočňoval v rozpore s vydaným stavebným povolením a územným rozhodnutím. Pri hodnotení závažnosti nepovoleného konania stavebný úrad prihliadol najmä na to, že uskutočnenou zmenou stavby oproti stavebnému povoleniu nepožiadaval stavebník o zmenu stavby pred jej dokončením, pritom ale dal vypracovať projektovú dokumentáciu za týmto účelom, čo sám uviedol vo výpovedi. Táto zmena si vyžadovala nielen rozhodnutie o povolení zmeny stavby pred jej dokončením, ale aj zmenu územného rozhodnutia. Uvedenou zmenou stavby došlo zároveň k presahu balkónov na susedný pozemok, ktorý nebol predmetom územného rozhodnutia ani stavebného povolenia. Uviedol tiež, že žalobca pritom dňa 29.11.2019 podal návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na predmetnú stavbu, stavebný úrad kolaudačné konanie prerušil a k predloženému návrhu nepredložil požadované doklady. Stavebný úrad mal teda za to, že žalobca konal vedome nedisciplinovane s úmyslom porušiť zákon. Uviedol aj to, že žalobca sa vo výpovedi pri prerokúvaní správneho deliktu k porušeniu stavebného zákona priznal.

5. Na podklade žalobcom podaného odvolania rozhodoval v odvolacom konaní Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej stavebnej správy (ďalej len „žalovaný“), ktorý rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2021/007602-002 zo dňa 24.02.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a spolu s prvostupňovým rozhodnutím aj ako „napadnuté rozhodnutia“), zamietol odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

6. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že nezistil dôvody na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia. S odvolacími námietkami sa vysporiadal tak, že odôvodnenie uloženia konkrétnej výšky pokuty stavebným úradom považoval za dostatočné. Zdôraznil, že stavebný úrad uviedol skutočnosti, ktoré vyhodnotil v neprospech obvineného, t. j. že stavebník vedome uskutočňoval stavbu od samého počiatku v rozpore s vydaným stavebným povolením a územným rozhodnutím, zohľadnil tiež ekonomické hľadisko uloženej sankcie, keď stavebník pri podaní žiadosti uviedol rozpočtový náklad 1 000 000 Eur, pričom nepovolená zmena stavby si vyžadovala rozpočtový náklad stavby prevyšujúci výšku uloženej sankcie. Pri hodnotení závažnosti nepovoleného konania stavebný úrad prihliadol najmä na to, že pred uskutočnenou zmenou stavby oproti stavebnému povoleniu nepožiadaval stavebník o zmenu stavby pred jej dokončením, pritom ale dal vypracovať projektovú dokumentáciu za týmto účelom, čo uviedol aj vo svojej výpovedi, pričom táto zmena si vyžadovala nielen rozhodnutie o povolení zmeny stavby pred jej dokončením, ale aj zmenu územného rozhodnutia. Uvedenou zmenou stavby došlo zároveň k presahu balkónov na susedné pozemky, pričom stavebník k týmto pozemkom nemal žiadne právo podľa § 139b stavebného zákona. Navyše stavebník už dňa 29.11.2019 podal návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu, pričom k predloženému návrhu nepredložil požadované doklady.

7. Žalovaný nesúhlasil s odvolacou námietkou, že uvádzané skutočnosti, ktoré žalobca považuje za poľahčujúce okolnosti, ktoré mal podľa neho stavebný úrad zohľadniť vo svojom rozhodnutí (o. i. priznanie si viny, poskytnutie súčinnosti pri prejednaní správneho deliktu, realizácia ďalšieho nadzemného podlažia bez povolenia stavebného úradu v dôsledku časovej tiesne stavebníka a nedoriešeného potrebného počtu parkovacích miest v prípade zväčšenia stavby o ďalšie podlažie), nemôžu byť poľahčujúcim a už vôbec nie ospravedlňujúcim dôvodom na zníženie pokuty za situácie, keď obvinený ako stavebník ani len nepožiadaval o zmenu stavby pred jej dokončením, ani o zmenu územného rozhodnutia, pritom ale dal vypracovať projektovú dokumentáciu za účelom zmeny stavby, a bez takejto povolenej zmeny stavbu so zmenami uskutočňoval, navyše i s presahom na cudzie pozemky, ku ktorým nemal vlastnícke ani iné právo. Uviedol, že pokiaľ ide o osobu páchatela, stavebný úrad zohľadnil najmä tú skutočnosť, že stavebník je zároveň zhotoviteľom stavby, podniká v oblasti stavebníctva, a teda by mal poznať ustanovenia stavebného zákona a tieto dodržiavať. Mal za to, že stavebník konal vedome nedisciplinovane s úmyslom porušiť zákon. Aj napriek závažnosti protiprávneho konania stavebníka mu stavebný úrad uložil pokutu cca vo výške 15 % z celkovej možnej výšky pokuty 165 969,59 Eur, t. j. v dolnej hranici.

8. Odvolaciu námietku o neoboznámení s podkladmi rozhodnutia žalovaný nevyhodnotil ako dôvodnú s poukazom na to, že žalobca mal právo sa oboznámiť s podkladmi, avšak nevyužitie tohto práva žalobcom nemožno vyhodnotiť v neprospech stavebného úradu. Konštatoval, že nezistil porušenie správneho poriadku ani v postupe stavebného úradu a za dostatočné považoval aj zistenie skutkového stavu.

II. Správna žaloba

9. Žalobca sa žalobou zo dňa 23.04.2021, doručenu Krajskému súdu v Nitre dňa 26.04.2021, domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jeho zrušenia spolu s prvostupňovým rozhodnutím, a to z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“), alternatívne podľa § 198 SSP zmeny napadnutého rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia v časti týkajúcej sa výšky uloženej pokuty tak, že žalobca je povinný zaplatiť pokutu vo výške 5 000,- Eur do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, z dôvodu jej neprimeranosti k povahe skutku a z dôvodu, že výška uloženej sankcie má pre žalobcu likvidačný charakter.

10. Žalobca uviedol, že žalovaný a stavebný úrad nedostatočne podrobne odôvodnili napadnuté rozhodnutia, čo je pri uložení tak vysokej pokuty nevyhnutné (s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/253/2010 z 03.05.2011). Nesúhlasil s odôvodnením výšky pokuty žalovaným a stavebným úradom, že žalobca od samého počiatku realizácie mal úmysel konať v rozpore s územným rozhodnutím a stavebným povolením, pretože žalobca začal realizovať stavbu podľa záznamu v stavebnom denníku dňa 20.04.2018, pričom až počas jej realizácie došlo k vypracovaniu projektovej dokumentácie na zmenu stavby pred dokončením 06/2019. Vysvetlil, že riešil parkovacie miesta s vlastníkom príslušného pozemku a z dôvodu časovej tiesne nepodal žiadosť o zmenu stavby pred dokončením riadne a včas. Zdôraznil, že sa ospravedlnil, svoje konanie oľutoval, priznal si pochybenie a vinu na danom stave a poskytol v správnom konaní všetku súčinnosť.

11. Žalobca uviedol, že nerealizoval inú stavbu okrem predmetnej stavby, nikdy v minulosti a ani k dnešnému dňu neporušil ustanovenia stavebného zákona a konanie, ktoré mu je kladené za vinu, je jeho jediné porušenie stavebného zákona. Jeho protiprávne konanie nespôsobilo žiadnej tretej osobe škodu a žalobca odstránil protiprávny stav, čo potvrdzuje aj tá skutočnosť, že stavba je ku dňu podania tejto správnej žaloby skolaudovaná (tzn. je plne v súlade so stavebným zákonom a rovnako tak s územným plánom Mesta Topoľčany) a jednotlivé bytové a nebytové priestory stavby sú zapísané na príslušnom liste vlastníctva, zároveň presah balkónov bol vyriešený zriadením vecného bremena. Parkovacie miesta žalobca zabezpečil nadobudnutím spoluvlastníckeho podielu k príslušným pozemkom. Na základe uvedeného je podľa žalobcu možné skonštatovať, že protiprávne konanie žalobcu pri výstavbe stavby nemalo a ani nemá takú mieru spoločenskej škodlivosti, aby toto protiprávne konanie bolo stavebným úradom postihnuté exemplárnou pokutou.

12. Zopakoval, že okrem následku formálneho porušenia stavebného zákona iné negatívne následky konania žalobcu pri realizácii stavby neboli. Stavbu realizoval na nehnuteľnostiach jemu spriaznenej osoby na základe stavebného povolenia, pričom až v priebehu realizácie došlo k zhotoveniu projektovej dokumentácie VI. nadzemného podlažia, čo potvrdzuje následne zhotovená projektová dokumentácia. Mal za to, že uvedené skutočnosti žalovaný nevzal do úvahy pri rozhodovaní o uložení pokuty resp. pri zamietnutí odvolania žalobcu. Správne orgány v napadnutých rozhodnutiach len formálne uvádzajú, že pri rozhodovaní o pokute zohľadnili následky porušenia stavebného zákona, avšak žiadnym spôsobom tieto následky nekonkretizujú, čo robí predmetné rozhodnutia nepreskúmateľnými, pričom ak by tak urobili, nemohli by žalobcovi udeliť resp. potvrdiť tak vysokú pokutu.

13. Žalobca namietal, že mu nebolo zrejmé, akým postupom – výpočtom sa žalovaný dostal k stanoveniu pokuty vo výške 25 000,- Eur, t. j. cca 15 % z celkovej možnej pokuty, a prečo napríklad správny orgán nedal nižšiu pokutu (3 %, 5 % a pod.) zohľadňujúcu všetky následky a okolnosti žalobcovho porušenia stavebného zákona. Podľa názoru žalobcu bola pokuta uložená v zjavne neprimeranej a neproporcionálnej výške vo vzťahu k spáchanému správnomu deliktu (skutku) a najmä vo vzťahu k následkom (dôsledkom) žalobcovho porušenia stavebného zákona a ekonomickej situácii žalobcu. Uviedol, že výška pokuty nesmie byť zjavne neprimeraná povahe skutku a jeho dôsledkom, a tiež je potrebné brať ohľad na majetkové pomery delikventa, čo sa v tomto prípade nestalo. Žalovaný nezohľadnil pri ukladaní pokuty ekonomickú situáciu žalobcu (teda žalobcove majetkové pomery) a to, že stavba je financovaná z úveru s tým, že v čase ukladania pokuty je jediným majetkom žalobcu stavba, ktorá je preukázateľne podľa údajov z listu vlastníctva zaťažená záložným právom tretej osoby – záložného veriteľa. Podľa žalobcu uložená pokuta je neprimeraná a likvidačná a to s poukazom na tú skutočnosť, že realizácia stavby je financovaná prostredníctvom úveru, pričom pri

predaji jednotlivých bytových a nebytových priestorov je najskôr uspokojovaný záložný veriteľ, a až následne pri predaji posledných bytov a nebytových priestorov je uspokojovaný žalobca ako predávajúci, pričom s poukazom na prebiehajúcu pandemickú situáciu spojenú s vírusom COVID-19 je záujem tretích osôb o kúpu nehnuteľností nízky. Uviedol tiež, že žalobca tohto času nemal dostatok financií na úhradu uloženej pokuty, a teda uložená pokuta má zjavne likvidačný charakter a nie charakter preventívny. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že prihladnutie na osobu páchatel'a neznamená len prísne formálne konštatovanie, že žalobca konal v danej veci ako stavebník tak aj zhotoviteľ. Vzhľadom k svojim uvedeným tvrdeniam o neprimeranosti pokuty žalobca okrem iného navrhol správne mu súdu, aby po vykonanom dokazovaní zmenil výšku sankcie udelenej napadnutými rozhodnutiami, a to znížil uloženú pokutu z dôvodu jej neprimeranosti k skutku a jeho následkom a z dôvodu jej likvidačného charakteru.

14. Napokon žalobca namietal, že podľa § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) má byť súčasťou výroku uvedenie právnych predpisov, na podklade ktorých sa rozhodlo, a to uvedením konkrétneho ustanovenia právneho predpisu, pričom podotkol, že žalobca nenaplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 106 ods. 4 stavebného zákona, pretože stavba a ani jej súčasť nemá a ani nemala charakter reklamnej stavby, čo zakladá dôvodnosť žaloby podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP.

III. Vyjadrenie žalovaného, ďalší priebeh súdneho konania

15. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 06.10.2021 uviedol, že so žalobou nesúhlasí, napadnuté rozhodnutie aj postup, ktorý mu predchádzal, sú v súlade so zákonmi a žalobu navrhol zamietnuť. Zopakoval, že stavebný zákon je koncipovaný na princípe objektívnej zodpovednosti, preto sa nesúhlasí s subjektívnou stránkou porušenia zákona, ale len rozpor právneho stavu so stavom skutočným, ktorý má správny orgán na základe vykonaného dokazovania za dostatočne a jednoznačne preukázaný. Ku skutočnostiam, ktoré vyhodnotil v neprospech žalobcu, uviedol, že pri hodnotení závažnosti nepovoleného konania stavebný úrad prihliadol najmä na to, že pred uskutočnenou zmenou stavby oproti stavebnému povoleniu nepožiadala o zmenu stavby pred jej dokončením, pritom ale dal vypracovať projektovú dokumentáciu za týmto účelom, avšak táto zmena vyžadovala aj zmenu územného rozhodnutia, keďže došlo k presahu balkónov na susedné pozemky, ku ktorým žalobca nemal žiadne právo. Za tejto situácie podľa žalovaného nebolo možné považovať skutočnosti ako priznanie viny, poskytnutie súčinnosti pri prejednaní správneho deliktu, realizáciu ďalšieho nadzemného podlažia bez povolenia v dôsledku časovej tiesne stavebníka a nedoriešeného počtu parkovacích miest za poľahčujúce okolnosti, už vôbec nie ospravedlňujúce dôvody na zníženie pokuty.

16. K výške pokuty cca 15 % z celkovej možnej výšky pokuty 165 969,59 Eur žalovaný uviedol, že je v dolnej hranici a bolo zohľadnené, že žalobca je zároveň zhotoviteľom stavby, podniká v oblasti stavebníctva, a teda by mal poznať príslušné predpisy a tieto aj dodržiavať. K námietke nesprávneho uvedenia § 106 ods. 4 stavebného zákona vo výroku prvostupňového rozhodnutia uviedol, že v odvolaní takúto námietku žalobca neuvádzal, zjavne ide len o chybu v písaní a podľa správnosti má byť uvedené ust. § 106 ods. 5 stavebného zákona, pričom vo výroku prvostupňového rozhodnutia je správne uvedené ust. § 106 ods. 3 písm. a) stavebného zákona, na základe ktorého stavebný úrad uložil žalobcovi pokutu, preto je daná námietka neopodstatnená.

17. Žalobca nevyužil právo vyjadriť sa replikou na výzvu súdu.

IV. Relevantná právna úprava

18. Podľa prechodného ustanovenia § 493e SSP v aktuálne platnom a účinnom znení, „Konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.“

19. Podľa § 194 SSP:

„(1) Správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

(2) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.“

20. Podľa § 195 písm. c) – e) SSP, „Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,

d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania,

e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.“

21. Podľa § 198 ods. 1, ods. 2 SSP, sankčná moderácia,

„(1) Správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter,

b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním vecí.

(2) Správny súd môže podľa odseku 1 rozhodnúť len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy.“

22. Podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, „Správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.“

23. Podľa § 106 ods. 3 písm. a) a b) stavebného zákona (v znení účinnom v rozhodnom čase, t. j. v čase spáchania skutku), Správne delikty, „Stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 5 miliónov Sk (pozn. t. j. 165 969,59 Eur) právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá a) vykonáva činnosti, na ktoré je potrebné územné rozhodnutie bez takéhoto rozhodnutia alebo v rozpore s ním,

b) uskutočňuje stavbu bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním.“

24. Podľa § 106 ods. 5 stavebného zákona, „Ustanovenia odseku 1 písm. a) až c), odseku 2 písm. a) a b) a odseku 3 písm. a) a b) platia rovnako na právnickú osobu alebo fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, ktorá uskutočňuje stavbu ako zhotoviteľ.“

25. Podľa § 48 ods. 1 stavebného zákona, „Stavby sa musia uskutočňovať v súlade s overeným projektom a stavebným povolením a musia spĺňať základné požiadavky na stavby.“

26. Podľa § 32 ods. 1, prvá časť vety stavebného zákona, „Ak odsek 2 neustanovuje inak, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia...“

27. Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona, „Rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.“

28. Podľa § 47 ods. 2 a ods. 3 správneho poriadku,

„(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutí, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.“

29. Podľa § 80 zákona č. 25/2025 Z. z. Stavebný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon č. 25/2025 Z. z.“), Iné správne

delikty: „Stavebný inšpektorát uloží pokutu od 10 000 eur do 150 000 eur fyzickej osobe – podnikateľovi alebo právnickej osobe, ak zhotovuje stavbu bez overeného projektu alebo v rozpore s ním.“

30. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), „Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.“

31. Podľa § 36 písm. j), k), l), n) Trestného zákona, „Pofahčujúcou okolnosťou je najmä to, že páchatel'
j) viedol pred spáchaním trestného činu riadny život,
k) pričiniť sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu,
l) priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,
n) napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.“

32. Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, „Priažujúcou okolnosťou je najmä to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.“

V. Právne posúdenie vecí správnym súdom

33. Na základe § 3 ods. 1, ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 1. júna 2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety dňa 7. júna 2023 náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 1S Správneho súdu v Bratislave (ďalej len „súd“, príp. „správny súd“) a následne v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2025 v znení Dodatku č. 3 účinného od 01.07.2025 bola náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 10S správneho súdu.

34. Správny súd ako súd príslušný na konanie, po vyhodnotení, že správna žaloba je prípustná, bola podaná včas (§ 181 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 178 ods. 1 SSP, § 49 ods. 2 písm. b/ SSP), zastúpenou advokátom, obsahovala zákonom stanovené náležitosti (§ 57, § 182 SSP), po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu, preskúmal v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP) napadnuté rozhodnutie, ako aj postup predchádzajúci jeho vydaniu, zohľadňujúc § 195 SSP, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP) a zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 197 SSP), za splnenia procesných podmienok vec prejednal na pojednávaní dňa 14.11.2025 (§ 107 ods. 1 SSP), a po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

35. Dňom 01.04.2024 v zmysle § 7 ods. 2 a nasl. zákona č. 200/2022 Z. z. o územnom plánovaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 1, § 4a zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie a o zmene a doplnení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom do 31.03.2025, ďalej len „zákon č. 608/2003 Z. z.“ (a následne v zmysle § 12 a § 14 Stavebného zákona č. 25/2025 Z. z.) došlo k prechodu kompetencií na úsekoch územného plánovania a výstavby z okresných úradov v sídle kraja na jednotlivé regionálne úrady pre územné plánovanie a výstavbu. Regionálne úrady podľa § 4a písm. a) zákona č. 608/2003 Z. z. vykonávajú štátnu stavebnú správu v druhom stupni vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, a podľa § 14 Stavebného zákona č. 25/2025 Z. z. sú odvolacím orgánom pre rozhodnutia stavebného úradu. Z uvedeného dôvodu konal ďalej od tohto času správny súd s Regionálnym úradom pre územné plánovanie a výstavbu Nitra ako žalovaným.

36. Predmetom konania pred správnym súdom bolo preveriť zákonnosť napadnutého rozhodnutia a konanie mu predchádzajúce v medziach žalobných bodov v spojení s § 195 SSP, v rámci ktorých žalobca napádal nedostatočnú odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia čo do výšky uloženej pokuty, alternatívne navrhoval moderovať výšku pokuty súdom z dôvodu jej neprimeranosti a likvidačného charakteru, a zároveň namietal uvedenie nesprávneho ustanovenia právneho predpisu vo výroku napadnutých rozhodnutí.

37. Ako prvé dáva správny súd do pozornosti, že v danej veci správneho trestania je správny orgán s poukazom na § 195 SSP (ako aj ustálenú judikatúru správnych súdov, Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva) povinný okrem iného primerane uplatňovať základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku a zásady ukladania trestov podľa Trestného zákona.

38. Správny súd vyhodnotil námietky žalobcu ohľadom nedostatočného odôvodnenia uloženia výšky pokuty za dôvodné. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vyhodnotil všetky posudzované okolnosti v podstate v neprospech žalobcu. V jeho neprospech hodnotil vedomé uskutočňovanie stavby od samého počiatku v rozpore s vydaným stavebným povolením a územným rozhodnutím (pričom žalobca namietal, že to ani nebolo od počiatku), z hľadiska závažnosti konania taktiež uviedol, že prihliadal na to, že pred uskutočnenou zmenou stavby oproti stavebnému povoleniu nepožiadaval stavebník o zmenu stavby pred jej dokončením ani o zmenu územného rozhodnutia, pritom ale dal vypracovať projektovú dokumentáciu, pričom obe okolnosti predstavujú v podstate skutkovú podstatu ako takú (že žalobca uskutočňoval stavbu v rozpore s vydaným stavebným povolením a s vydaným územným rozhodnutím), a to nemožno deliktuálne zodpovednej osobe pričítať na ľarchu druhýkrát ešte aj ako priťažujúcu okolnosť. Uvedená zásada vyplýva aj z § 38 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu (v tomto prípade skutkovej podstaty správneho deliktu), nemožno prihliadnuť, okrem iného ako na priťažujúcu okolnosť - došlo by tak narušeniu zásady trestného práva – ne bis in idem, t. j. nie dvakrát o tom istom.

39. Ďalej sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že skutočnosti ako priznanie si viny či poskytnutie súčinnosti pri prejednaní správneho deliktu mal považovať za poľahčujúce okolnosti s uvedením, že nemôžu byť poľahčujúcim a už vôbec nie ospravedlňujúcim dôvodom na zníženie pokuty za situácie, keď obvinený ako stavebník ani len nepožiadaval o zmenu stavby pred jej dokončením, ani o zmenu územného rozhodnutia, pritom ale dal vypracovať projektovú dokumentáciu za účelom zmeny stavby, a bez takejto povolenej zmeny stavbu so zmenami uskutočňoval, navyše i s presahom na cudzie pozemky, ku ktorým nemal vlastnícke ani iné právo. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalovaný opäť argumentuje samotnou skutkovou podstatou, pričom podľa Trestného zákona patrí medzi poľahčujúce okolnosti priznanie sa k spáchaniu trestného činu, jeho úprimné oľutovanie, pričinenie sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, napomáhanie pri jeho objasňovaní príslušným orgánom. Žalovaný preto mal prihliadnuť na tieto skutočnosti ako na poľahčujúce okolnosti a tak isto prihliadnutie na ne mal vysvetliť pri ukladaní výšky pokuty.

40. Podobne čo sa týka osoby páchatel'a, žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že bola zohľadnená najmä tá skutočnosť, že stavebník je zároveň zhotoviteľom stavby, podniká v oblasti stavebníctva, a teda by mal poznať ustanovenia stavebného zákona a tieto dodržiavať, pričom vôbec neprihliadol na (skutočnosti v prospech žalobcu) a to, že išlo o prvé porušenie zákona žalobcom a že sa pričínil o odstránenie nezákonného stavu a tento dal do súladu s príslušnými predpismi. Žalovaný pritom sám pracuje v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s pojmami ako poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vyhodnocovanie skutočností v prospech alebo neprospech žalobcu, avšak tieto hodnotil len čo na neprospech žalobcu, pričom na prospech žalobcu nevyhodnotil žiadnu okolnosť. V nadväznosti na uvedené potom absentuje v napadnutom rozhodnutí vyhodnotenie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností (keďže sám žalovaný takéto pojmy a kategórie okolností používal) a v súvislosti s nimi odôvodnenie stanovenia konkrétnej výšky uloženej pokuty.

41. V ďalšom konaní bude mať preto za úlohu správny orgán vysporiadať sa so všetkými okolnosťami, ktoré sú vo veci dané a to v tom smere, či patria medzi priťažujúce alebo poľahčujúce aj v zmysle toho, ako tu sú zaradené v Trestnom zákone, a pokiaľ sú teda prítomné okolnosti poľahčujúce, tieto aj takto hodnotiť. Pre úplnosť správny súd uvádza, že netvrdí, že by mal správny orgán aplikovať presné pravidlá o zvyšovaní, znižovaní dolnej či hornej hranice sadzby trestu podľa ustanovení Trestného zákona, ale má za to, že pokiaľ správny orgán identifikuje takéto okolnosti ako prítomné a aj ich vyhodnocuje, má to robiť komplexne, nezaujato, vyhodnotiť aj tie na prospech aj tie na neprospech žalobcu, a následne to primerane odôvodniť vo vzťahu k ukladanej výške pokuty. S tým súvisí aj odôvodnenie výšky pokuty správnymi orgánmi v napadnutých rozhodnutiach, ktorá bola odôvodnená len tým že (i) je vo výške 15 % z celkovej novej výšky pokuty 165 969,59 Eur, t. j. v dolnej hranici, (ii) bolo zohľadnené ekonomické

hľadisko uloženej sankcie, keď stavebník pri podaní žiadosti uviedol rozpočtový náklad 1 000 000 Eur a nepovolená zmena stavby si vyžadovala rozpočtový náklad stavby prevyšujúci výšku uloženej sankcie, pričom práve do ukladania výšky pokuty mal žalovaný zakomponovať aj dopad vyhodnotených pohľadujúcich a príťažujúcich okolností.

42. Nakoľko správny súd vyhodnotil ako dôvodné žalobné námietky o nedostatočnom odôvodnení výšky pokuty a z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie zrušil, uvedený dôvod tzv. konzumuje/vylučuje možnosť posúdenia sankčnej moderácie podľa § 198 SSP.

43. Žalobca ďalej namietal nesprávne uvedenie paragrafu, ktorého porušenia sa mal dopustiť, vo výroku prvostupňového rozhodnutia, čo prevzal žalovaný aj v napadnutom rozhodnutí, a teda že žalobca nenaplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 106 ods. 4 stavebného zákona, uvedeného vo výroku, pretože stavba a ani jej súčasť nemá a ani nemala charakter reklamnej stavby.

44. V tejto súvislosti dáva správny súd do pozornosti, že nevyhnutnou súčasťou rozhodnutia vydaného v správnom trestaní je výrok, ktorý nezameniteľne vymedzuje skutok, ktorým sa mal dotknutý subjekt dopustiť sankcionovaného správneho deliktu, a to tak, aby z neho boli zrejmé všetky podstatné skutočnosti relevantné pre identifikovanie a posúdenie samotného deliktu. Je na správnom orgáne, aby jednoznačne vymedzil a konkretizoval také okolnosti spáchaného deliktu, ktoré sú vo svojej podstate nezameniteľné a dostatočne konkrétne, aby nemohli vyvolať žiadne pochybnosti a ich výklad bol jednoznačný. Pre posúdenie formulácie výroku (resp. jeho skutkovej vety) je preto potrebné pochopiť samotný delikt ako aj povinnosť, ktorá mala byť konaním dotknutej osoby - žalobkyne porušená, a je potrebné ho vymedziť tak, aby bolo zrejmé akým konaním/spôsobom sa mal žalobca dopustiť správneho deliktu a ktorú konkrétnu povinnosť mal porušiť (pozri napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Stk/2/2023 z 30.05.2024, publikovaný pod č. 93/2025 ZNSS). Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Asan/5/2018 zo dňa 20.08.2020, „42. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný priamo z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o iných správnych deliktach, je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamienený s iným. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynúiteľné exekúciou.“.

45. Z vyššie uvedeného vyplýva, že práve na výrok rozhodnutia o správnom delikte sú kladené požiadavky ako presná nezameniteľná špecifikácia skutku a s tým spojená špecifikácia povinnosti, ktorej sa mala deliktuálne zodpovedná osoba dopustiť s uvedením zákonných ustanovení. Čo sa týka žalobcom namietaného nesprávneho uvedenia zákonného ustanovenia vo výroku napadnutých rozhodnutí, správny súd súhlasí s tým, že § 106 ods. 4 stavebného zákona je vo výroku uvedený nesprávne, keďže tento sa týka správnych deliktov pri reklamných stavbách a v prípade žalobcu nešlo o reklamnú stavbu ale o stavbu polyfunkčného domu, avšak zreteľne ide o chybu v písaní, čo potvrdil aj žalovaný vo svojom vyjadrení. To, že ide o chybu v písaní, vyplýva z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, v ktorom je na strane 5 odcitované správne ustanovenie, § 106 ods. 5 stavebného zákona, podľa ktorého ustanovenia predošlých odsekov platia rovnako na právnickú osobu alebo fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, ktorá uskutočňuje stavbu ako zhotoviteľ, na čo mienil prvostupňový orgán poukázať, avšak v rámci tejto citácie chybné uviedol, že ide o ods. 4 a § 106 ods. 4 stavebného zákona bol takto nesprávne uvádzaný v obidvoch napadnutých rozhodnutiach, aj vo výroko. Pre úplnosť súd uvádza, že hlavné ustanovenia § 106 ods. 3 písm. a) a písm. b) stavebného zákona, v ktorých sú stanovené skutkové podstaty predmetných správnych deliktov, boli v napadnutých rozhodnutiach uvádzané bezchybne. Z uvedeného vystala otázka, či takáto chyba v písaní vo výroku (uvádzanie popri správnych ustanovení zákona s predmetnými skutkovými podstatami aj jedného nesprávneho ustanovenia zákona, ktorý obsahuje inú nesúvisiacu skutkovú podstatu) by bola sama osebe dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, (čo by zrejme nebola, keďže išlo

len o dopĺňujúce ustanovenie, ustanovenie so skutkovou podstatou správneho deliktu bolo uvedené správne a z rozhodnutia nevyplývalo, že by bola voči žalobcovi vyvodzovaná aj zodpovednosť voči takémuto ďalšiemu správnomu deliktu, teda závažnosť chyby v písaní nebola až taká vysoká, a uvedenú námietku by bolo možné považovať za návrh na opravenie chyby v písaní pre žalovaného), avšak keďže napadnuté rozhodnutie bolo zrušené už z iného dôvodu, v ďalšom konaní po vrátení veci bude vhodné, aby žalovaný aj takúto chybu v písaní opravil.

46. V súvislosti s vyššie uvedenými požiadavkami na konkretizáciu skutku vo výroku rozhodnutia o správnom delikte (ako aj s poukazom na § 195 písm. c/ SSP) správny súd poukazuje aj na výrok a jeho skutkovú vetu v napadnutých rozhodnutiach, ktorá neobsahuje konkrétne špecifikované konanie žalobcu, ktorým sa dopustil porušenia tam uvedených povinností v § 106 ods. 3 písm. a) a b) stavebného zákona. Až z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí sa možno dozvedieť, akým konaním sa porušenia týchto povinností žalobca dopustil (napr. posunutím deliacich priečok, uskutočnením naviac šiesteho nadzemného podlažia, či vysunutím balkónov nad pozemky, ktoré stavebník nemá vo vlastníctve a pod.). V odôvodnení napadnutých rozhodnutí je však podpísaných viacero činností, ktoré žalobca uskutočňoval, a nie je úplne zrejmé, či všetkými uvedenými činnosťami sa žalobca dopustil porušenia uvedených povinností alebo len niektorými z nich, uvedenými napríklad až na strane 4, 2. odsek prvostupňového rozhodnutia ako vybranými najzávažnejšími zmenami. Z uvedených dôvodov a v nadväznosti na vyššie uvedenú judikatúru je potrebné, aby žalovaný v ďalšom konaní špecifikoval vo výroku o správnom delikte presne, úplne a nezameniteľne popis spôsobu spáchania správneho deliktu/ konanie žalobcu (napr. uskutočnenie naviac šiesteho nadzemného podlažia, vysunutie balkónov nad pozemky, ktoré stavebník nemá vo vlastníctve a pod.), ktorým malo dôjsť k porušeniu tam uvedených povinností a k naplneniu tam uvedených skutkových podstat správnych deliktov.

47. Napokon správny súd pre úplnosť dáva do pozornosti žalovanému v ďalšom konaní zohľadniť aj zásadu v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona, t. j. či neskoršia právna úprava nie je na prospech páchatel'a. Čo sa týka napr. § 80 Stavebného zákona č. 25/2025 z. z., v zmysle ktorého sa pri zhotovení stavby v rozpore s overeným projektom zmenila výška pokuty na rozsah od 10 000 Eur do 150 000 Eur, správny súd nepovažuje právnu úpravu dolnej hranice rozsahu pre ukladanie pokuty za priaznivejšiu pre žalobcu, keďže žalobcovi bola ukladaná pokuta práve v dolnej hranici a podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebola stanovená žiadna výška dolnej hranice pokuty.

48. Na základe vyššie uvedeného správny súd, po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj postupu predchádzajúceho jeho vydaniu v medziach žalobných bodov so zohľadnením § 195 SSP, dospel k záveru, že ukladanie pokuty v napadnutom rozhodnutí nebolo dostatočne odôvodnené, napadnuté rozhodnutie je tak potrebné zrušiť pre jeho nepreskúmateľnosť podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vec s poukazom na § 191 ods. 4 SSP vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného vec náležite prejednať a v zmysle vyjadreného právneho názoru správneho súdu (§191 ods. 6 SSP) v súlade so zákonom vec vo vyššie uvedených častiach, najmä čo sa týka výšky pokuty, nanovo právne posúdiť a svoje závery jasne a zrozumiteľne odôvodniť, ako aj odstrániť v ďalšom konaní ostatné vytknuté vady správnym súdom (najmä vo výroku o správnom delikte). Zároveň súd vzhľadom na kompetencie žalovaného v rámci odvolacieho konania nepovažoval za potrebné v záujme dosiahnutia účelu tohto súdneho konania zrušiť prvostupňové rozhodnutie.

49. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a v zmysle zásady úspechu v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

50. Tento rozsudok prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

NR-15S/22/2021

NR-15S/22/2021-
IČS:

ECLI:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP v spojení s § 145 ods. 2 písm. c/ SSP v znení účinnom do 30.06.2023).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech (§ 442 ods. 1 SSP). Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom v zmysle § 449 ods. 1 SSP. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP, alebo c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.